

det Venstres gamle Standpunkt. Ja, det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Wajer) nikker til mig, og han har Net dertil; thi han var tilligemed mig med til i det forrige Udvalg at stille sig meget yderligere. Men naar vi nu stille os saa varfont, at vi blot endnu fastholde — og neppe endda det — mange af disse Punkter, som vi enedes om i 1876—77 i Uoverensstemmelse med Spire, saa maa man ikke komme og bebrejde os, at vi stille os paa et yderligt Standpunkt for ikke at faae en Lov. Jeg siger altsaa, at disse Endringsforslag vise, at vi ere ikke saa urimelige. Det Andet, som maa staa klart for de Herrer, er dette — og dermed skal jeg slutte — at, dersom de Herrer ville gaa til paa andre Omraader at faae Love og Reforme paa samme Maade som her, saa kunne de sandelig faae Reforme paa alle mulige Omraader; saa vil det gaa, ligesom da vi fik den nye Hærløve. Da blev der sagt: Hvad have vi kæmpet for i 8 Aar? Vilde vi for 8 Aar siden have haft en saadan Hærløve, saa kunde vi have faaet den den Gang. Hvorfor have vi nu kæmpet mod en Straffelov i 6 Aar? Vilde vi have givet det, der nu foreligger, saa haude vi forlangt faaet en Straffelov. Det er det, som jeg og mine Venner ikke mene at kunne forsvare. Vi mene, at, naar vi ere saa bestedne i vore Fordringer, at vi blot ønske at beholde den nuværende § 121, og pointere, at, naar Krigsmagtens Befalingsmænd antaste Rigsdagens Sikkerhed, falde de ind under den borgerlige Straffelov, eller at Forsamlingsfriheden ikke er affaaeren uden i særlige Tilfælde, eller at Vand og Brød Straffen ikke maa idømmes arbitrært, saa forekommer det mig, at vi have Net til at sige til de andre Herrer, at vi have viist, at vi ville føre Loven igjennem. Men de Herrer maa tage paa deres Ansvar, om de ville gaa ud over det og løbe med de Andre, som de saa tidt have gjort.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem omtalte i Løbet af sit Foredrag et dadelværdigt Forhold af en Officer udenfor Thinget. Saadanne Meddelelser ere tilstedelige, navnlig naar de, som det her var Tilfældet, henføres til bestemte navngivne Personer; men Betingelsen derfor er dog selvstændig den, at Meddelelserne staa i en saadan Forbindelse med den foreliggende Sag, at de ere til Nytte for Forhandlingen ved at bidrage til Oplysning om det, der forhandles. Dette forekommer mig, efter at jeg har hørt det ærede Medlems Foredrag, just egentlig ikke at have været Tilfældet med den Meddelelse, han gjorde, og den bliver da snarere at henføre til de uopdagede Meddelelser, som man maatte ønske at undgaa.

Nasmussen: Jeg skal fatte mig meget kort, saameget mere som jeg fuldstændig kan

slutte mig til, hvad der blev udtalt af de ærede Medlemmer for Randers Amts 4de Valgkreds (Wønløfte) og Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup), saavel som ogsaa til den sidste ærede Taler (Bust). Jeg er enig i, at det vilde være ønskeligt, om vi kunde faae en Straffelov for Krigsmagten, hvorved alle de abnorme og urimelige korporlige Straffe, som nu for Tiden habes, kunde blive affastfede. Men det forekommer mig rigtignok ikke, at det hjælper til at affastfe disse Straffe, naar man vil indføre Noget, der er ligesaa urimeligt. Den ærede Ordfører (Wølsen) begyndte sit Foredrag med, at, da vi forrige Gang haude denne Sag til Forhandling, i 1877, strakte man sig saa yderligt som muligt. Jeg holder med ham deri, naar han siger „man“, navnlig venstre Side, hvortil den ærede Ordfører dengang ogsaa hørte. Men det lader ikke til, at dette „saa yderligt som muligt“ nu holder Stik længer, thi jeg kan ikke forstaa Andet, end at Hovedpunkterne af de Forslag, der ere stillede, straffe sig meget længere, og under hans Foredrag lod han Ordbene falde saaledes, at man kunde vente endnu yderligere Forslag, navnlig til 3die Behandling. Efter denne Antydning lader det til, at den ærede Ordfører ikke lægger saamegen Vægt paa Begyndelsen af sin Udtalelse, som jeg mener, at han skulde gjøre, naar han senere kom til at udtale, at han ogsaa kan gaa langt yderligere. Den ærede Ordfører udtalte endvidere, at nu var Tidspunktet kommet — saaledes var viist Meningen —, da man kunde faae en Straffelov, fordi den Lov, der kalder sig Tillæg til Hærløven af 1867, og som blev vedtaget i Sommer, maatte føre til, at det nu var meget lettere at faae en Straffelov, navnlig, da Antallet af Befalingsmænd nu var saa stort, at det bedre kunde lykkes at komme overens om de Straffe, der ville være nødvendige, og han fremhævede endvidere, at det, der nu ligger for, er en væsentlig Forbedring af det, der tidligere er vedtaget her. Det gjør mig ondt, at jeg ikke kan være enig med den ærede Ordfører deri; thi jeg kan ikke indse Andet, end at Forslaget her er et Tilbagekridt fra, hvad der er vedtaget her tidligere, navnlig ogsaa i 1877. Den ærede Ordfører sagde igaar med Hensyn til Tillægget til Hærløven, at det vilde være en Opstestang, og han sagde, det er en lykkelig Overenskomst, som er kommen istand ved det Forslag, der her foreligger. Ja, det kan være muligt, at den ærede Ordfører anser det for lykkeligt, og jeg antager ogsaa, at hans Medforslagsstillere, navnlig de fra den anden Side, ville være ligesaa glade som han derover, navnlig naar man gaar ud fra, at de Herrer fra den Side have faaet Kirsebærrene, og den ærede Ordfører maa nøies med Stenene. Den ærede Ordfører udtalte flere Gange, at det, der nu er foreslaaet, er en væsentlig Forbedring af, hvad